

СТРУКТУРА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

О. О. Рогульська

У статті розглядаються підходи науковців до структури професійної діяльності вчителів, окреслено інноваційні тенденції навчально-виховного процесу, продиктовані Концепцією Нової української школи, представлено компонентний склад педагогічної діяльності вчителів та схарактеризовано структуру професійної діяльності майбутнього вчителя іноземної мови, що представлена такими компонентами: навчальним, освітнім, комунікативно-діяльним, мотиваційним, соціокультурним, інформаційно-аналітичним, креативним, контрольно-коригувальним, розвивальним, виховним, гностичним, конструктивно-планувальним, організаційним, партнерським.

Ключові слова: структура професійної діяльності, компоненти професійної діяльності, особливості професійної діяльності, професійна діяльність, учителі іноземної мови, Нова українська школа, інноваційні тенденції.

THE STRUCTURE OF FUTURE FOREIGN LANGUAGE TEACHERS' PROFESSIONAL ACTIVITY

O. O. Rohulka

The article describes the objectives, which the state requires their educators to realize, namely teaching, character building, classroom management, self-study and professional self-development, as well as managerial, organizational, methodical, extracurricular and research activities. Relevant literary sources were analyzed. Scientific approaches to the structure of teachers' professional activities were characterized. Innovative trends in the education process imposed by the Concept of the New Ukrainian School were outlined. They include humanization of foreign language teaching and learning; cultivation of the citizens, who strive for intellectual, moral and physical development; academic freedom; continuing professional education; elaboration of author's curricula, methods, strategies, teaching and learning facilities; implementation of pedagogy of partnership; personality-oriented education; globalization; presentation of one's professional stance; use of alternative educational and methodical sets; realization of modern methodological approaches to selection and methodical organization of the content of foreign language teaching and learning; comprehension of the national culture through enhancing the role of a foreign language in education and acquainting pupils with world culture; early adoption of foreign language learning at preschool education level; specialization-oriented foreign language learning in high school; implementation of problem-based and intensive foreign language learning; use of such modern educational technologies as project-based learning, partnership learning, etc.; linguistic and didactic testing of pupils. The components of teachers' professional activities were presented. The structure of future foreign language teachers' professional activities was characterized. It consists of instructional, educational, disciplinary, communicative and activity-based, motivational, sociocultural, informational and analytical, creative, supervisory and corrective, developmental, gnostic, constructive and designing, organizational, collaborating components.

Key words: structure of professional activity, components of professional activity, characteristics of professional activity, professional activity, foreign language teachers, New Ukrainian School, innovative trends.

Професійна діяльність майбутнього вчителя досить складна і водночас надзвичайно багатоаспектна. Суспільство завжди розглядає діяльність вчителя як покликання, а до особистості вчителя висуває особливі моральні й етичні вимоги. Професійна діяльність педагога, зокрема й майбутнього вчителя іноземної мови, є неперервним процесом розв'язання різноманітних завдань й реалізується в таких видах: викладання (управління переважно пізнавальною діяльністю школярів); виховна робота (створення виховного середовища та управління різноманітними видами діяльності школярів з метою їх гармонійного розвитку); класне керівництво (організація навчання і виховання учнівського колективу в певному класі); самоосвіта і професійне самовиховання; управлінська діяльність (робота керівників освітніх закладів та їх заступників); організаторська діяльність (робота організаторів дитячого та юнацького руху в школі та за її межами); методична діяльність (робота методистів із вивчення досягнень у галузі психолого-педагогічних наук і передового педагогічного досвіду); позашкільна діяльність (робота у позашкільних закладах); науково-дослідницька діяльність (діяльність педагогів-експериментаторів).

Аналіз попередніх досліджень засвідчує, що проблематика особливостей професійної діяльності педагога не є новою. Низка вітчизняних і зарубіжних дослідників вивчали різноманітні аспекти діяльності педагогів, а саме: професійною підготовкою фахівців займалися В. Адольф, В. Гриньова, Є. Плотникова; підготовкою майбутніх учителів до формування творчої особистості учня – В. Моляко, С. Сисоєва; вивченням питань педагогічного професіоналізму, компетентності та педагогічної майстерності займалися І. Зязюн, Є. Барбіна, Н. Гузій, Л. Кондрашова, З. Курлянд; проблемами формування особистості вчителя – Л. Воробйова, Л. Гаврилова, С. Гончаренко, І. Зязюн, Л. Нечипоренко, О. Скрипченко, В. Сластьонін, В. Шахов; виявленням сутності й структури педагогічної діяльності – Н. Кузьміна, А. Маркова, М.

Поташник, Л. Серіков, Л. Спірін, Г. Сухобська, М. Фіцула, Т. Шевченко, В. Якунін; особливостями підвищення ефективності взаємодії викладача зі студентами – О. Сидоренко; психологічними складовими індивідуального іміджу сучасного педагога – А. Кононенко; питаннями професійно-психологічної спрямованості особистості майбутнього вчителя – С. Яремчук [1].

Мета статті – розглянути підходи науковців до структури професійної діяльності вчителів, окреслити інноваційні тенденції навчально-виховного процесу, продиктовані Концепцією Нової української школи та схарактеризувати структуру професійної діяльності майбутнього учителя іноземної мови.

Нині в науці не існує єдиного універсального підходу до визначення компонентного складу педагогічної діяльності. З. Єсаревою визначено інформаційний, розвивальний та орієнтаційний компоненти діяльності вчителя, С. Вершловський додає до них адаптаційний компонент, а Г. Матушанський, Ю. Цвенгер – компенсаторний, коригувальний і самоосвітній, О. Коржуєв – виховний, Ю. Кулюткін, Є. Сухобська – рефлексивний, В. Гинецинський – презентативний, інсентивний, корективний і діагностичний, З. Голева – аналітичний і суспільно-політичний. В. Сластьонін, А. Щербаков, переконливо доводять, що в навчально-виховному процесі виявляють себе такі взаємопов'язані компоненти професійної діяльності вчителя: діагностичний, орієнтаційно-прогностичний, конструктивно-проектувальний, організаторський, інформаційно-пояснювальний, комунікативно-стимуляційний, аналітико-оцінний, дослідницько-творчий [3].

Н. Кузьміна у структурі педагогічної діяльності вчителя виокремлює: гностичний, проектувальний, конструктивний, організаторський та комунікативний компоненти. Відповідно до цих компонентів учитель має оволодіти певними знаннями та вміннями. Так, гностичний компонент пов'язаний із уміннями вчителя отримувати нові знання, синтезувати та систематизувати їх відповідно до педагогічних завдань; аналізувати педагогічні ситуації, здійснювати пошукову, евристичну діяльність; знати психологічні особливості учнів, особливості навчально-виховного процесу. Проектувальний компонент включає вміння визначати перспективні цілі навчання та виховання, а також стратегії та засоби їх досягнення. Конструктивний компонент передбачає відбір та структурування навчальної інформації; конструювання вчителем власної діяльності та навчально-пізнавальної діяльності учнів. Організаторський компонент характеризує вміння вчителя організувати власну діяльність та діяльність учнів. Комунікативний компонент передбачає вміння будувати взаємодію вчителя з учнями у контексті досягнення педагогічних завдань [3].

Проаналізувавши погляди науковців, можемо зробити висновок, що завдання і зміст навчання та виховання всебічно розвиненої особистості зумовлюють наступний компонентний склад педагогічної діяльності вчителя будь-якого предмета: інформативний компонент (транслює певну інформацію); розвивальний (розвиває мислення, уяву тощо, учнів); виховний (виховує, формує готовність учня до налагодження стосунків з оточуючими); орієнтувальний (орієнтує в інформаційному просторі, моральних цінностях); культурологічний (сприяє засвоєнню культурних надбань суспільства, загальнолюдських ідеалів, системи цінностей, формуванню базової культури особистості); мобілізаційний (мобілізує на виконання вправ, завдань тощо); мотиваційний (мотивує до навчання, розвитку); конструктивний (конструює урок, позакласні заняття, різнорівневу самостійну роботу тощо); комунікативний (спілкування з учнями, їхніми батьками, колегами); організаційний (організовує учнів, батьків; позакласні заходи тощо); соціалізуючий (готує дитину до взаємодії з реальним соціальним середовищем); управлінський (керує діяльністю учнів, спрямовує в необхідному напрямі, привчає дітей до самоврядування); діагностичний (володіє інформацією про стан дитини, визначає рівень знань, готовності до взаємодії із соціальним оточенням); дослідницький (досліджує особистість учня, дитячий колектив, рівень знань і вихованість школярів); прогностичний (передбачає зміни, що відбуваються з учнями, дитячим колективом, прогнозує їх динаміку на основі виявлення й аналізу певних тенденцій); психотерапевтичний (надає дитині вчасну психологічну допомогу, спрощує, а не ускладнює життя учня, запобігає виникненню в його житті конфліктів, пом'якшує або компенсує негативні впливи, допомагає жити у злагоді з оточенням та самим собою); рекреаційний (створює умови для ефективного навчання, вчасного відновлення фізичних та психічних сил учня); здоров'язберігальний (сприяє збереженню й зміцненню фізичного, психічного, духовного здоров'я учнів); коригувальний (вносить зміни у діяльність учнів, у педагогічний процес в цілому та його результати, усуває недоліки); методичний (аналізує рівень власної роботи, використаних методик, визначає їх ефективність, виявляє та усуває недоліки, окреслює перспективні зміни).

Майбутньому вчителю іноземної мови дуже важливо враховувати інноваційні тенденції навчально-виховного процесу, продиктовані Концепцією нової української школи, зокрема такі, як: гуманізація процесу навчання іноземних мов, що передбачає посилення уваги до особистості кожного учня як вищої соціальної цінності суспільства, установку на формування громадянина з високими інтелектуальними, моральними та фізичними якостями; академічна свобода, продовження власної професійної освіти, розроблення авторських навчальних програм, методів, стратегій, засобів навчання; застосування педагогіки

партнерства, в основі якої – спілкування, взаємодія та співпраця між учителями, учнями і батьками; робота на засадах особистісно орієнтованої моделі освіти; глобалізація, спілкування з усім світом за допомогою сучасних інформаційних засобів; артикулювання власної фахової думки; використання альтернативних навчально-методичних комплексів; реалізація сучасних методологічних підходів до відбору та методичної організації змісту навчання іноземної мови; краще усвідомлення вітчизняної культури через посилення ролі іноземної мови у вихованні учнів і залучення їх до світової культури; ранній початок вивчення (дошкільниками) іноземної мови; профільно-орієнтоване навчання старшокласників іноземної мови; використання елементів проблемного та інтенсивного навчання іноземних мов; використання таких сучасних технологій навчання, як проектна методика, навчання у партнерстві тощо; застосування лінгводидактичного тестування учнів.

Відтак, проаналізувавши дослідження науковців щодо структури педагогічної діяльності вчителів, враховуючи власний багаторічний досвід науково-педагогічної діяльності та специфіку професійної діяльності майбутнього вчителя в умовах Нової української школи, викладемо власне бачення структури професійної діяльності майбутнього вчителя іноземної мови. На нашу думку, професійна діяльність вчителя іноземної мови передбачає виконання багатьох функцій та складається з таких компонентів:

- *навчальний* – реалізується у діяльності вчителя, спрямований на засвоєння учнями певної системи знань, умінь та навичок, необхідних для оволодіння іноземною мовою;
- *освітній* – охоплює володіння вчителем науковими професійно-педагогічними знаннями, здатність реалізувати зміст освіти, заснований на формуванні компетентностей в учнівської молоді, а також надання допомоги учням в оволодінні вміннями вчитися засобами іноземної мови, розширювати свій світогляд, пізнавати себе;
- *комунікативно-діяльнісний* – формувати в учнів вміння застосовувати знання мови на практиці, користуватися мовними одиницями, відстоювати власну позицію, використовуючи різні прийоми мислення та аргументації; досягати результатів засобами продуктивної комунікативної взаємодії (відповідних знань, вербальних і невербальних умінь та навичок залежно від комунікативно-діяльнісних ситуацій); усвідомлювати взаємозв'язок мови і культури країни, мова якої вивчається, встановлювати мовленнєві взаємовідносини, говорити виразно, емоційно, вдало використовуючи міміку, жести, володіти культурою іноземної мови, тобто володіти нормами мовленнєвої поведінки та мовленнєвого етикету;
- *мотиваційний* – включає вміння створити в учнів внутрішню потребу користуватися іноземною мовою як засобом спілкування в ситуаціях опосередкованої і безпосередньої міжкультурної комунікації;
- *соціокультурний* – передбачає формування вмінь учнів сприймати, аналізувати, оцінювати й використовувати одержані відомості про країну, мова якої вивчається, культуру, історію, географію, специфіку мови, норми комунікативної поведінки, про національний характер, суспільно-державний устрій, особливості побуту, традиції, освіти;
- *інформаційно-аналітичний* – передбачає формування в учнів вміння оперувати інформацією, інформаційними об'єктами, отримувати інформацію, передавати, орієнтуватися в інформаційному просторі відповідно до власних потреб і вимог сучасного високотехнологічного інформаційного суспільства; працювати з різними джерелами (друкованими, електронними, Інтернет) іншомовної інформації (пошук, збір, зберігання, обробка) і критично оцінювати їх (розуміння, застосування, аналіз, синтез, оцінка) іноземною мовою;
- *креативний* – передбачає розвинені інтелектуально-логічні здібності (вміння аналізувати, обґрунтовувати, пояснювати, виділяти головне тощо); проблемне бачення; творчу фантазію, розвинену уяву; творчий інтерес; захопленість творчим процесом, своєю працею; використання інноваційних підходів під час навчання, а також уникнення рутинної атмосфери на уроці завдяки адаптованості, мобільності та гнучкості; вміння генерувати нові ідеї й ініціативи та втілювати їх у життя; вміння знаходити для кожної педагогічної ситуації нове рішення за допомогою комбінації відомих ідей, знань, навичок; вміння створювати нові елементи педагогічних знань, конструювати нові прийоми для вирішення педагогічних ситуацій; вміння обирати оптимальне педагогічне рішення в умовах невизначеності;
- *контрольно-коригувальний* – базується на вміннях планувати та здійснювати поточний, навчальний і підсумковий контроль мовних навичок й умінь учнів з метою виявлення рівня володіння іноземною мовою як засобом міжкультурного спілкування, об'єктивно і мотивовано оцінювати навчально-комунікативну діяльність учнів; вміння оцінювати власну діяльність та її результати;
- *розвивальний* – передбачає вміння вчителя окреслювати шляхи розвитку інтелектуальної, сенсорної, емоційної сфер учнів, їх пізнавальних здібностей, розширення кругозору, розвитку пам'яті, уяви, інтелектуальних здібностей; розвитку умінь аналізувати та самостійно пізнавати незнайому культуру;
- *виховний* – передбачає моральне, етичне і патріотичне виховання учнів засобами іноземної мови з урахуванням екстралінгвістичної, країнознавчої інформації; позитивне ставлення до особливостей культури народу, мова якого вивчається, його соціокультурних цінностей; повагу до національних традицій, звичаїв, культурних надбань рідної країни, розуміння важливості володіння іноземною мовою як засобом спілкування; формування у школярів таких рис, як доброзичливість, толерантність, активність тощо;

- *гностичний* – передбачає глибоке усвідомлення кінцевих цілей навчання іноземної мови у школі, знання особливостей оволодіння різними видами мовленнєвої діяльності, знання пізнавальних можливостей учнів і трудностей засвоєння ними навчального матеріалу; пізнання учителем самого себе, своїх індивідуально-психологічних особливостей, рівня професіоналізму, що є важливим чинником освітньої діяльності, враховуючи специфіку вивчення іноземної мови;

- *конструктивно-планувальний* – передбачає планування і конструювання навчального матеріалу в системі уроків різного типу, конструювання комунікативно-навчальної діяльності вчителя та навчально-комунікативної діяльності учнів з урахуванням умов навчання в кожному класі; відбір, методичну обробку автентичних матеріалів з урахуванням вікових особливостей та інтересів учнів і розподіл матеріалів відповідно до ступенів навчання; вибір найбільш ефективних прийомів і способів ознайомлення учнів з культурою країни досліджуваної мови; відбір, використання різних засобів наочності;

- *організаційний* – передбачає упорядкування, самоорганізацію власної педагогічної діяльності, процесу навчання й виховання учнів з метою ефективного вивчення іноземної мови;

- *партнерський* – передбачає вміння здійснювати роль тьютора, модератора в індивідуальній освітній траєкторії дитини, багатосторонню взаємодію та співпрацю з учнями і батьками на принципах розподіленого лідерства, соціального партнерства.

Зрозуміло, що для успішної професійної діяльності майбутній учитель іноземної мови має не лише знати іноземну мову та володіти курсом методики навчання іноземних мов, а й стежити за змінами, які відбуваються в національній системі освіти, за конкретними завданнями, які постають перед сучасною школою, розуміти важливість здійснення переходу від освіти як «передачі знань» до продуктивного навчання, коли отримання знань відбувається через процес створення учнем власних творчих продуктів, переходу від школи готових книжкових рішень до школи, в якій закладається підґрунтя практичного використання знань і вмінь, в якій актуальності набуває поняття компетентності учня, оскільки саме компетентності, на думку багатьох міжнародних експертів, є тими індикаторами, що дозволяють визначити готовність учня, випускника до життя, його подальшого особистого розвитку й до активної участі в житті суспільства. Як підкреслює А. Кузьмінський, професійна діяльність вчителя постійно оцінюється з боку учнів та інших педагогів, тому справа гідності кожного вчителя ставити високі вимоги до власної діяльності, працювати креативно, критично мислити, спрямовуючи навчально-виховну діяльність учнів до успіху.

Перспективами подальших розвідок вбачаємо у здійсненні аналізу сучасних психолого-педагогічних досліджень щодо визначення професійно- особистісних якостей майбутніх учителів іноземної мови.

Література

1. Волобуєва О. Ф. Професійна діяльність викладача вищої школи: виклики та пріоритети [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://irbisnbnv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbnv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/znnpavp_ppn_2014_4_36.pdf
2. Калюжна Т. Г. Сучасні вимоги до професійної підготовки майбутнього вчителя [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://lib.iitta.gov.ua/2555/1/%D0%9D%D1%96%D0%B6%D0%B8%D0%BD.pdf>
3. Княжева І. А. Особливості педагогічної діяльності викладачів вищої школи: теоретичний аналіз [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://scienceandeducation.pdpu.edu.ua/journals/2011/NiO_6_2011/1_rozd/Knya.htm
4. Ковальчук В. Ю. Модернізація професійної та світоглядно-методологічної підготовки сучасного вчителя : дис. ... д-ра. пед. наук : спец. 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» / Ковальчук В. Ю. – К., 2006. – 34 с.
5. Ковальчук В. Ю. Професійна та світоглядно-методологічна підготовка сучасного майбутнього вчителя: модернізаційний аналіз. – Київ – Дрогобич : Коло, 2004. – 264 с.
6. Курок В. П. Дослідження компонентів діяльності вчителя як передумова створення її моделі [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.irbisnbnv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbnv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILE=&2_S21STR=pednauk_2015_2_32
7. Маркова А. К. Формирование мотивации учения / А. К. Маркова, Т. А. Матис, А. Б. Орлов. – М. : Просвещение, 1990. – 192 с.
8. Павлюк М. М. Особливості професійного становлення педагогів в умовах суспільних змін [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://novyn.kpi.ua/2008-1/08_Pavluk.pdf
9. Семиченко В. А. Психологія педагогічної діяльності : навч. посіб. / В. А. Семиченко. – К. : Вища шк., 2004. – 335 с.
10. Сидоренко О. Л. Про спосіб підвищення ефективності взаємодії викладача з студентами / О. Л. Сидоренко // Педагогіка і психологія. – 2002. – № 1–2. – С. 83–88.
11. Сисоєва С. В. Підготовка вчителя до формування творчої особистості учня. – К. : Поліграфкнига, 1996. – 406 с.
12. Сластенин В. А. Формирование профессиональной культуры учителя / В. А. Сластенин. – М. : Прометей, 1993. – 177 с.

References

1. Volobuieva O. F. Profesiina diialnist vykladacha vyshchoi shkoly: vyklyky ta priorityty [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: http://irbisnbnv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbnv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/znpnapv_ppn_2014_4_36.pdf
2. Kaliuzhna T. H. Suchasni vymohy do profesiinoi pidhotovky maibutnoho vchytelia [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://lib.iitta.gov.ua/2555/1/%D0%9D%D1%96%D0%B6%D0%B8%D0%BD.pdf>
3. Kniazheva I. A. Osoblyvosti pedahohichnoi diialnosti vykladachiv vyshchoi shkoly: teoretychnyi analiz [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: http://scienceandeducation.pdpu.edu.ua/journals/2011/NiO_6_2011/1_rozd/Knya.htm
4. Kovalchuk V. Yu. Modernizatsiia profesiinoi ta svitohliadno-metodolohichnoi pidhotovky suchasnoho vchytelia : dys. ... d-pa. ped. nauk : spets. 13.00.04 «Teoriia i metodyka profesiinoi osvity» / Kovalchuk V. Yu. – K., 2006. – 34 s.
5. Kovalchuk V. Yu. Profesiina ta svitohliadno-metodolohichna pidhotovka suchasnoho maibutnoho vchytelia: modernizatsiinyi analiz. – Kyiv – Drohobych : Kolo, 2004. – 264 s.
6. Kurok V. P. Doslidzhennia komponentiv diialnosti vchytelia yak peredumova stvorennia yii modeli [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: http://www.irbisnbnv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbnv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILE=&2_S21STR=pednauk_2015_2_32
7. Markova A. K. Formirovaniye motivatsii ucheniya / A. K. Markova. T. A. Matis. A. B. Orlov. – M. : Prosveshcheniye. 1990. – 192 s.
8. Pavliuk M. M. Osoblyvosti profesiinoho stanovlennia pedahohiv v umovakh suspilnykh zmin [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: http://novyn.kpi.ua/2008-1/08_Pavluk.pdf
9. Semychenko V. A. Psykholohiia pedahohichnoi diialnosti : navch. posib. / V. A. Semychenko. – K. : Vyshcha shk., 2004. – 335 s.
10. Sydorenko O. L. Pro sposib pidvyshchennia efektyvnosti vzaiemodii vykladacha z studentamy / O. L. Sydorenko // Pedahohika i psykholohiia. – 2002. – № 1–2. – S. 83–88.
11. Sysoieva S. V. Pidhotovka vchytelia do formuvannia tvorchoi osobystosti uchnia. – K. : Polihrafknyha, 1996. – 406 s.
12. Slatenin V. A. Formirovaniye professionalnoy kultury uchitelya / V. A. Slatenin. – M. : Prometey. 1993. – 177 s.

УДК 378:658:338.48:009

ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕМЕНТІВ ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАГІСТРІВ З ТУРИЗМОЗНАВСТВА ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

А. М. Тимейчук

orcid.org/0000-0002-9910-5771

У статті проаналізовано можливість використання елементів електронного навчання у процесі підготовки майбутніх магістрів з туризмознавства до професійної діяльності, розглянуто переваги організації навчання та підвищення кваліфікації працівників туристичних компаній без відриву від виробництва, охарактеризовано електронне навчання як одну із форм програмованого навчання та дистанційне навчання як різновид електронного навчання, виокремлено основні елементи законодавчої бази розвитку дистанційного навчання в Україні, розкрито суть дистанційного навчання, описано розвиток мережі електронного дистанційного навчання у Київському університеті туризму, економіки і права в рамках міжнародного проекту «WeNeT – Мережа електронного дистанційного навчання», проаналізовано структуру дистанційного курсу з навчальної дисципліни «Технологія туристської діяльності», визначено основні програмовані результати навчання – система компетенцій та компетентностей слухача, розглянуто структуру курсу, розподіл навчального часу, розподіл навчального матеріалу на блоки і модулі, описано систему оцінювання результатів навчання з використанням вбудованих засобів LMS Moodle.

Ключові слова: туризмознавство, магістри з туризмознавства, електронне навчання, дистанційне навчання, LMS Moodle, тестування.

USE OF ELEMENTS OF ELECTRONIC EDUCATION IN THE PROCESS OF TRAINING OF MAGISTERS FROM TOURISM FOR PROFESSIONAL ACTIVITIES

A. M. Temeychuk

The article analyzes the possibility of using the elements of e-learning in the process of preparing future masters from tourism studies to professional activity, examining the advantages of organizing training and raising the skills of tourism company employees without interruption from production, describes e-learning as one of the forms of programmed learning and distance learning as a kind of e-learning, the main elements of the legislative framework for the development of distance